

Grith & Febbers rundtur i

írlanD

9.-20 august 2010

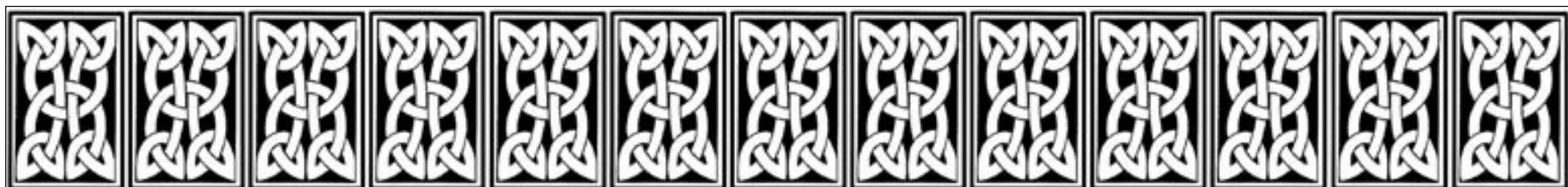

Grith & Febbers rundtur i
Írland

9.-20. august 2010

Tekst, layout og produktion: Niels Febber Andersen
Fotos af Grith Hagel og Febber
Print: CEWE

írlands historie

kort fortalt

Et rundtårn der blev brugt som forsvarstårn. De findes mange steder i Irland.

Irlands historie rækker tilbage til omkring 8000 f.Kr., da de første jægere og samlere drog fra Storbritannien og Kontinentaleuropa til Irland, formentlig via en landbro. Det er også muligt at, der på dette tidspunkt var landforbindelse til Irland, mellem nutidens Skotland og Nord-Irland, hvor afstanden er kortest. Der findes meget få spor fra den tidligste gruppe. Deres efterkommere og senere tilkomne i den yngre stenalder, specielt fra den iberiske halvø, efterlod sig store neolitiske fundsteder som Newgrange. Efter kristne missionærers komme, heriblandt Sankt Patricks, i det 5. århundrede, blev den hedenske religion underordnet kristendommen fra cirka år 600.

Omkring år 800, skabte angreb fra vikinger det næste århundrede blodbad og kaos blandt andet i de forskellige regionale dynastier og hos den blomstrende vidt udbredte keltiske kristendoms kerne – den irske klosterkultur. Begge disse institutioner viste sig dog stærke nok til at overleve og endda assimilere indvandrerne. De anglo-normanniske lejetroppers komme i 1169, under ledelse af Richard de Clare, 2. jarl af Pembroke også kendt som Strongbow, markerede begyndelsen på mere end 700 års direkte normannisk, og senere, engelsk indblanding i Irland. Den engelske krone krævede ikke fuld kontrol med øen før den engelske reformation, hvor spørgsmål om de irske vasallers loyalitet skabte grobund for en række af militære felttog i perioden 1534-1691. Perioden blev endvidere præget af engelsk bosættelsespolitik, der førte til ankomsten af tusindvis af engelske og skotske protestantiske bosættere. Da nederlaget for det militære og politiske Irland blev tydeligere fra og med starten af det 17. århundrede, blev de religiøse skillelinjer i landet mere udtalt. Fra da af blev sekterisme et stadigt tilbagevendende fænomen i irsk historie.

I 1613 mistede den katolske majoritet magten i det irske parlament gennem skabelsen af nye valgkredse, en engelsk konstruktion, som fra slutningen af århundredet blev ført fuldstændig igennem da katolikker, der udgjorde 85 % af befolkningen, fik stemmeretten indkrævet. Den politiske magt lå hos minoriteten af de protestantiske bosættere, alt imens den katolske majoritet blev undertrykt systematisk, politisk såvel som økonomisk. I 1801 blev det koloniale parlament nedlagt og Irland blev med unionsloven en del af Det Forenede Kongerige Stor-

britannien og Irland. Katolikker var stadig udelukket fra at sidde i parlamentet indtil 1829.

Fra 1880'erne stræbte Irish Parliamentary Party efter irsk hjemmestyre gennem parlamentarisk pres. Det så ud til at være lykkedes med hjemmestyreløven, 1914 – men denne blev udskudt grundet udbruddet af 1. verdenskrig.

Efter den irske uafhængighedskrig i 1922, løsrev de 26 syd-, og vestlige grevskaber sig for at danne Den Irske Fristat – og efter 1948 Den Irske Republik. De seks nordøstlige grevskaber, kendt som Nordirland, forblev en del af Det Forenede Kongerige.

Nordirlands historie har været præget af spredt sektersk konflikt mellem nationalister (primært katolske) og unionister (primært protestanter). Konflikten brød ud i form af The Troubles i slutningen af 1960'erne, inden der blev sluttet en skrøbelig fred 30 år senere

Et keltisk kors med romere og vikinger afbildet.

4

DagBog

Nedskrevet hver aften, hvilket var nødvendigt, idet indtrykkene og oplevelserne ellers kunne være vanskelige at holde styr på. Specielt efter indtagelse af Guinness og andre irske øl!

Vi havde længe snakket om, at vi godt kunne tænke os at komme en tur til Irland. Ja faktisk havde vi snakket om det allerede i 1970'erne, men nu synes vi at det skulle være.

Febber surfede lidt på nettet for at finde ud af hvad vi måske skulle, hvor vi ville hen, og hvordan vi skulle komme rundt. Under netsurfingen kom han ind på Det irske turistbureaus hjemmeside, og dér var der en konkurrence med nogle spørgsmål om Irland. De blev besvaret og konkurrencesiden sendt ind og så blev alt glemt om det. Men efter tre uger tikkede der en mail ind med et "Tillykke, du har vundet" – men det gør der jo så tit. Faktisk bliver vi millionærer flere gange om ugen ifølge alle disse fupmails, som idioter i hele verden forsøger at bondefange én med, så mailen blev ikke åbnet. To dage efter kom der dog en ny fra samme pige. Den blev åbnet og det viste sig at være fra en pige ansat på Det irske Turistbureau i København. Hun spurgte om ikke jeg ville indløse gevinsten: Et to-nætters ophold på en B&B helt ude i det forblæste Vestirland inklusiv to runder på en golfbane ved siden af.

Turistbureauet blev kontaktet og vi fik en voucher og et "tillykke og god tur" så nu skulle det være. Vi bestilte returbilletter til Irland med Norwegian. Vi ville gerne kunne køre rundt i Irland, så en campervan, ligesom den vi havde i New Zealand i januar, ville være en god idé. Det viste sig dog at være for dyrt og vi kunne ikke få den forsikret 100% som i NZ, så vi besluttede i stedet, at vi ville leje en almindelig bil.

Fra Norwegians hjemmeside bestilte vi en Toyota Corolla til at stå klar i Dublin – inklusiv en forsikring.

MANDAG DEN 9. AUGUST

Vækkeuret bippede kl. 6.45. Vi pakkede det sidste og tog en taxa til Københavns lufthavn.

Flyet kom planmæssigt afsted og landede 10 minutter før beregnet. Vi fik kufferterne og trillede ud af lufthavnsbygningen og fandt biludlejningsfirmaet "Budgetcar". Her fik vi at vide at den forsikring vi havde tegnet var fra et forsikringsselskab og slet ikke dækkede det hele. Der var faktisk et hav af undtagelser, sagde hun. Vi turde ikke andet end at tegne en forsikring med fuld dækning hos dem, så nu var vi på mange måder dobbeltforsikret og lidt fattigere. Det må vi lære af til næste gang!

Ceol-na-mara

3 Star Guest House & 4 Star Holiday Homes
Main Street, Enniscrone, Co. Sligo, Ireland

Tel: 00 353 96 36351

Email: ceolnamara@eircom.net

www.ceol-na-mara.com

Holiday Coupon

To Include the Following:

2 nights B&B at

Ceol Na Mara 3* Guesthouse

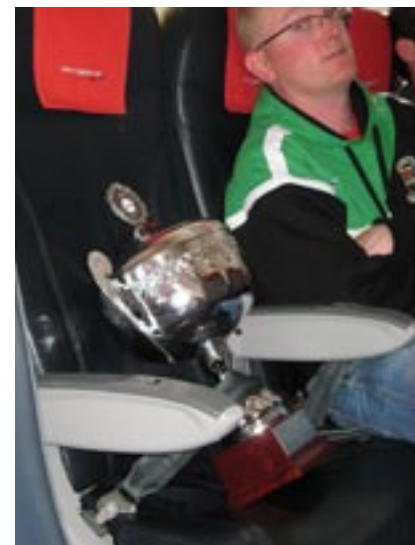
& 2 rounds of golf

At the renowned Enniscrone Golf links
for 2 people

Det viste sig, at bilen vi fik tildelt, ikke var en Toyota Corolla, men en mindre Nissan. Grith gik ind og beklagede sig og vi fik i stedet en Toyota – ikke en Corolla, men en Auris – det var nu en udmærket bil, og den var større end Nissan-bilen, så vi kunne lige have vores to kufferter liggende ved siden af hinanden i bagagerummet.

Vi kørte ud af Dublin – i venstre side og med Grith som fast chauffør – og satte GPS'en mod Carrick-on-Shannon. Undervejs handlede vi ind i et supermarked. Lidt vin, øl, brød, skinke og ost samt lidt kage. Vi spiste frokosten umiddelbart efter og fortsatte mod målet. Ved 14.30-tiden nåede vi Carrick-on-Shannon. En hyggelig lille irsk by med mange pubber og nogle restauranter. Vi kørte ned ved havnen, parkerede og gik rundt og ledte efter en Bed & Breakfast. Vi fandt ikke lige nogen, så vi

En holiday-voucher som Febber vandt i en konkurrence.

Det irske rugby-landshold var med i flyet. De havde lige vundet europamesterskabet i "Rugby the Australian way". Pokalen havde fået dens egen plads ombord.

Billeder fra hovedgaden i den lille hyggelige by Carrick-on-Shannon.

tog bilen og kørte op til et sted, hvor vi havde set et B&B skilt, da vi kørte ind i byen. Der lå tre parcelhuse ved siden af hinanden, der alle havde et B&B-skilt. Det første var en nitte, men ved det andet var der plads og vi fik et værelse til 70 Euro. Efter en snak med den flinke vært,

der havde tre værelser til udlejning, skulle vi lige sætte Griths computer til og et engelsk strømstik blev sat i kontakten. Men det viste sig, at det danske stik ikke passede ind i det engelske. Hvorfor har vi altid stikproblemer. Da Febber så ville tage det ud af kontakten, kunne det overhovedet ikke lade sig gøre. Vi prøvede med kniv og gaffel og schweizerkniv, men lige meget hjalp det. Vi lod stikket være – så kunne andre europæere med normale stik så få glæde af det fremover. Vi spadserede en tur ned i byen, hvor vi kun lige var kommet ud på hovedgaden, da der pludselig kom en voldsom regnbyge og vi sprang ind i den nærmeste pub; ”Dunnes Bar”, hvor Grith snuppede en lager og Febber en Guinness. Da øllet var drukket var bygen væk og vi gik tilbage til vores B&B-logi. Efter et glas rødvin og et spil kort gik vi ud for at spise. Vi fandt en kineserrestaurant på hovedgaden og fik et par meget lækre retter med en flaske australsk rødvin til, som de åbenbart havde foræret os (måske fordi vi så så venlige ud eller måske nærmere fordi de havde glemt den).

Hjemme på værelset tog vi en kop og en brandy og så var det good night!

Vi havde kørt 186 kilometer.

carrick-on-shannon

TIRSDAG DEN 10. AUGUST

Febber vågende ved sekstiden og kunne høre at det styrtregnede. 7.45 bippede vækkeuret og da vi trak gardinet fra, var det, til vores overraskelse, flot klar blå himmel. Et sjældent syn på disse kanter, som værtinden sagde og tilføjede; "Man skal være glad, hvis bare det ikke regner".

Vi satte os til morgenbordet og fik serveret en "*Full Irish Breakfast*" dvs; spejlæg, bacon, pølser, blodpølse, brødpølse, tomat, champignons, samt brød og kedelig plasticæske-marmelade. Det er meget mere end vi plejer at spise til morgenmad, men vi klarede den.

Med godt fyldte maver begav vi os ned i byen for at købe et engelsk hanstik, som vi kunne bruge til den stikdåse vi havde medbragt. Det første supermarked vi fandt havde ikke el-stik. Febber ville købe sig en øl, for han var blevet tørstig, men det måtte man ikke før klokken 10, sagde kassemanden og kiggede forarget. Ud igen og videre på stik-jagt. Vi fandt et i et andet supermarked og fik også købt en ny rygsæk. Tilbage på værelset fik vi samlet stik og stikdåse og kom på nettet.

Kl. 11.30 tjekkede vi ud og kørte vestpå mod Enniscrone, hvor den B&B, vi havde vundet et ophold på, befandt sig. Undervejs gjorde vi holdt ved et flot udsigtspunkt,

Frokost ved Atlanterhavet med udsigt til et fladt bjerg – som det kan ses på billedet her til højre.

hvor vi kunne se det skiftende lys over bakker og irgrønne enge, for nu var der kommet masser af skyer.

Vi fortsatte helt ud til kysten ved *Auris Head*, hvor vi spiste en improviseret frokost bestående af brød og skinke med øl og æblepie.

Vi fortsatte ad meget smalle veje, hvor der kun er plads til én bil. Meget flotte view præsenterede sig for os undervejs. Vi passerede et utal af ruiner af gamle kampe-stenshuse. Mange steder var det hele små gamle bysamfund, der var forladt og ved at falde sammen. Det er et barsk område herude, koldt og blæsende, men alligevel stod der her og der nogle palmer, hvilket vidnede om at vintrene trods alt er varmere end i Danmark. Atlanterhavet har sin tempererende virkning med milde vintre og kolde somre.

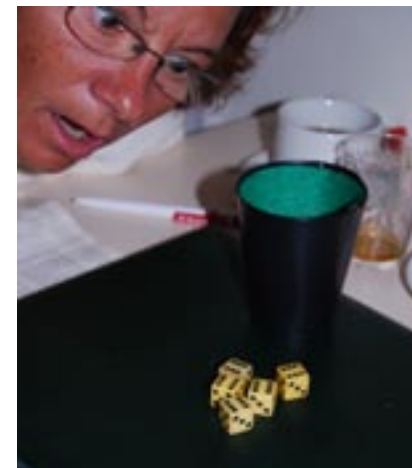
Ved 14.30-tiden nåede vi *Enniscrone* – kørte forbi vores B&B, men fortsatte og fandt en sidevej mod stranden. Vi parkerede og gik en tur ud på stranden. Det var en meget flad strand, så man skulle spadserere ti minutter for at nå vandkanten. Her var der et leben af surfere, kitsurfere og enkelte badende.

Efter at være blevet blæst godt igennem på stranden gik vi tilbage til bilen og kørte tilbage til vores B&B og fik anvist et værelse og fik en snak med den flinke vært. Han ville arrangere med golfbanen, at vi kunne få en runde på banen næste formiddag.

Efter udpakning gik vi en tur og besøgte byen, der er en ferieby à la nordvestjyske kystbyer. Vi spiste aftensmad på et spisehus. Menuen blev store burgere med håndskårne pommes frites. Man kunne ikke få vin, så vi snupede et par pint Carlsberg.

Vi kiggede ind på en pub, hvor der skulle være levende musik om aftenen, men da der ikke var det alligevel, gik vi hjem. Tilbage på vores B&B lavede vi kaffe og the og spillede yatzy, hvor Febber brillierede med at lave yatzy med 5 seksere i første hug. Herefter snupede vi en Guinness.

Dagens distance blev kun på 95 kilometer.

Febber slog fem seksere i spillets første slag – Grith ser måbende til. Til venstre hovedgaden i Enniscrone.

Som det ses på billedet helt til venstre, er det ikke ualmindeligt at se palmer herude i det vestlige Irland.

Cool Na Mara – vores B&B i Enniscrone.

På trods af den kraftige blæst gror der mange flotte blomster her i det vestlige Irland – både vildt og i haver som her.

ONSDAG DEN 11. AUGUST

Vi vågnede ved otte-tiden. Klokken ni var det store irske morgenmadsarrangement klar. Vi satte os i morgenmadssalonen og havde en fin udsigt over Atlanterhavet.

Herefter havde vi en snak med værten, som sagde, at han lige ville tjekke med golfbanen, så de var klar over at vi ville komme og skulle have en gratisrunde.

Det begyndte at regne, så vi udskød det en halv times tid, men afsted skulle vi og heldigvis holdt det inde med regnen. Så på med en jakke og ned ad hovedgaden.

Vi fandt golfbanen, men det viste sig at være den forkerte, men vi blev guidet ned til den rigtige og fik lejet noget golfudstyr. Vi startede så på Practice area, for det var første gang at Febber skulle prøve og kun anden gang for Grith. Her stod vi en times tid og slog bolde ud. Da vi syntes, at det gik sådan nogenlunde, begav vi ud på 9-hullers banen og slog derudaf – med meget lille succes. Boldene kom ikke så langt som vi syntes de skulle, men efterhånden gik det bedre. Undervejs mistede vi et par bolde, som af uforklarlige årsager havnede helt ude i meterhøjt græs og vi kunne ikke finde dem, men i samme græs fandt vi et par andre bolde, så vi var dog ikke de eneste der slog bolde i forkerte retninger.

Efter tre timer var vi igennem og havde haft det sjovt, men resultatet må vi hurtigt forsøge at glemme. Det skal dog nævnes, at Grith vandt med fire point.

Vi gik tilbage til hotellet og tog en kop kaffe og spiste kage, men var enige om at tage på pub og trøste os med en pint Guinness til Febber og en pint Ale til Grith.

På spadsereturen tilbage til vores B&B passerede vi et fint hotel, hvor det ene topstylede unge par efter det andet steg ud af taxaer og skulle til et bryllup.

På vores B&B trak vi en flaske rødvin op og hyggede os indtil vi ved 8-tiden gik ud for at spise. Vi fandt en fin indisk restaurant, hvor vi i lang tid var de eneste gæster. Maden var god og meget stærk og vi tog en flaske rødvin til samt en kande vand til at dulme smagsløgene med.

Selv om vi var de rene novicer i golf-sporten, med en stil så enhver golfentusiast ville græmme sig, havde vi nu en sjov dag.

TORSDAG DEN 12. AUGUST

Vi vågnede kl. 7.30 til en overskyet himmel. Ved morgenbordet sad vi og kiggede ud på det ene afdankede festmenneske efter det andet, der vaklede forbi vinduerne i støvregnen. De samme unge mennesker, vi havde set om aftenen på vej til fest. Pigerne lange kjoler slæbte hen ad det våde fortov, beskidte og brugte. Mascaren løb ned ad ansigterne. Fyrene havde svært ved at holde balancen og vaklede næsten mest sidelæns og de hvide skjorter var plettede og krøllede. Butterflies hang skævt eller manglede. Nogle så ud til at være uvenner, en enkelt pige græd – alt i alt et jammerligt syn. Vi håbede at festen trods alt var gået godt.

Efter endnu et veldækket morgenbord pakkede vi og sagde pænt farvel til værten og Febber gav ham et eksemplar af sin Dragørbog som tak, han havde jo sponso-

Efter den hårde runde på golfbanen var det på tide at få et godt glas irsk øl.

Flotte landskaber med masser af får.

reret vores ophold og golf-runden på den irske vestkyst.

Efter pakning kørte vi sydpå i Toyota'en. Vi valgte hurtigt at køre fra hovedvejen og begive os ud på de meget små landeveje og efter et en times kørsel kom vi op i bjergene til det ene flotte view efter det andet. GPS'en havde svært ved at finde vej, så det havde vi også, men de små bjergveje var virkelig en omvej værd. Heldigvis havde vi

også et godt gammeldags kort, som vi her i bjergegnene fik godt brug for.

Desværre skinnede solen kun på få pletter i bjerglandskabet. Det ville ellers kunne have sat lidt farve og lys på udsigterne. Indimellem var der selvfølgelig også nogle regnbyger, der jo er helt normalt her. Meteorologerne havde lovet os mest sol, men det har været mest overskyet.

Grønne irske bjerglandskaber og meget smalle grusbjergveje.

Får mødte vi alle vegne – de var mærkede med forskellige farver, så hyrderne kunne kende den ene gårds får fra den anden.

Da vi nærmede os Gallway satte vi GPS'en efter vores ven Murphens adresse. Han boede hos en anden dansker i Salthill tre km uden for Gallway by. Her bruger de tiden til at spille irsk folkemusik. Desværre var han ikke hjemme og hans vært Anders anede ikke, hvor han var, men han fortalte at de skulle ud på landet om en time og spille, så vi kunne bare vente, for Murphen kom nok snart hjem.

Vi valgte dog at køre, for det var på tide at finde et B&B inden de alle var optaget. Klokken nærmede sig efterhånden 19, og så kan det være svært at finde et ledigt B&B. Anders gav os et vejnavn tæt ved, hvor der lå flere B&Bs ved siden af hinanden. De første tre vi kiggede på var optaget, men på den fjerde var der heldigvis et værelse tilbage, så det tog vi. Det kostede 35 euro pr. snude.

Af med proppen på rødvinen og så et glas og lidt hygge og afslapning, inden vi ville gå ind til centrum for at spise. Kørt 165 km.

Irsk skilteskov.

galway

Galway er en charmerende og hyggelig by med et mylder af mennesker i den indre by. Vi passerede havnen og gik op ad gågaden, hvor der var den ene restaurant og bar efter den anden.

Anders havde fortalt os, hvor der blev spillet sessions. Vi fandt baren og maste os ind og hørte lidt irsk musik til en Guinness og en Carlsberg. Der var vildt gang i den og musikerne var også i stødet, så det var et festligt pub-besøg.

Senere vandrede vi videre for at finde et sted at spise. Vi fandt en restaurant, men fik af vide af en af tjenerne, at der var mindst 20 minutters ventetid på et bord, så vi gik igen og fandt en restaurant i en sidegade. Da vi kom ind fik vi at vide at der var 10 minutters ventetid, så vi ventede i baren. Efter 5 minutter fik vi et bord – i øvrigt viste det sig, at det var den samme restaurant, hvor vi fik at vide at der var 20 minutters ventetid. Men den havde masser af rum og ligesom ræven havde den flere indgange. Grith fik serveret en ret med hakket lammekød og kartoffelmos ovenpå med lidt ost. Febber spiste en sir-

Vores Bed & Breakfast i Salthill, Galway.

Atter en Guinness.

Der er en stavefejl i pubbens navn!

Tig Coili hvor vi snuppede et par pint Guinness, henholdsvis Carlsberg og hørte på nogle musikere, inden vi gik på restaurant.

loinsteak. Hertil en flaske Cabernet Sauvignon reserva fra Chile. Vi blev mætte og gik så hen på musikbaren igen og satte os udenfor, vinduerne var åbne, så vi kunne se og høre musikerne i den nogenlunde lune aften.

Ved midnatstid daskede vi hjemad til vores logi. Da

vi tændte på kontakten var der ingen lys, men heldigvis var værtinden stadig vågen. Det viste sig, at det ikke var strømmen der var gået, men det må have været de tidligere gæster der havde moret sig med at skrue alle pærrerne løse.

FREDAG DEN 13. AUGUST

Kl. 7.30, og det var passende for vi ville gerne se lidt mere af Gallway i dagslys, inden vi skulle videre.

Der var kun tre værelser på denne B&B. De andre gæster var franskmænd. Værtinden var meget snaksagelig og gik fra det ene til det andet og det tredje bord og konverserede, samtidig med at hun serverede. Hun fortalte, at hun havde fem piger, der alle havde gået på universitet og så én dreng, som hun ikke fortalte noget om – han har nok brugt sin tid på pubben eller, som så mange andre; er blevet musiker. Det ser ihvertfald ud til, at mange mænd bruger det meste af deres tid på pubberne.

Efter en rundtur forlod Gallway ved 11-tiden for at køre mod Atlanterhavet og se *Cliffs of Moher*, som skulle være helt fantastiske.

Herover: Et enkelt lille solstreg på en lille plet i landskabet.

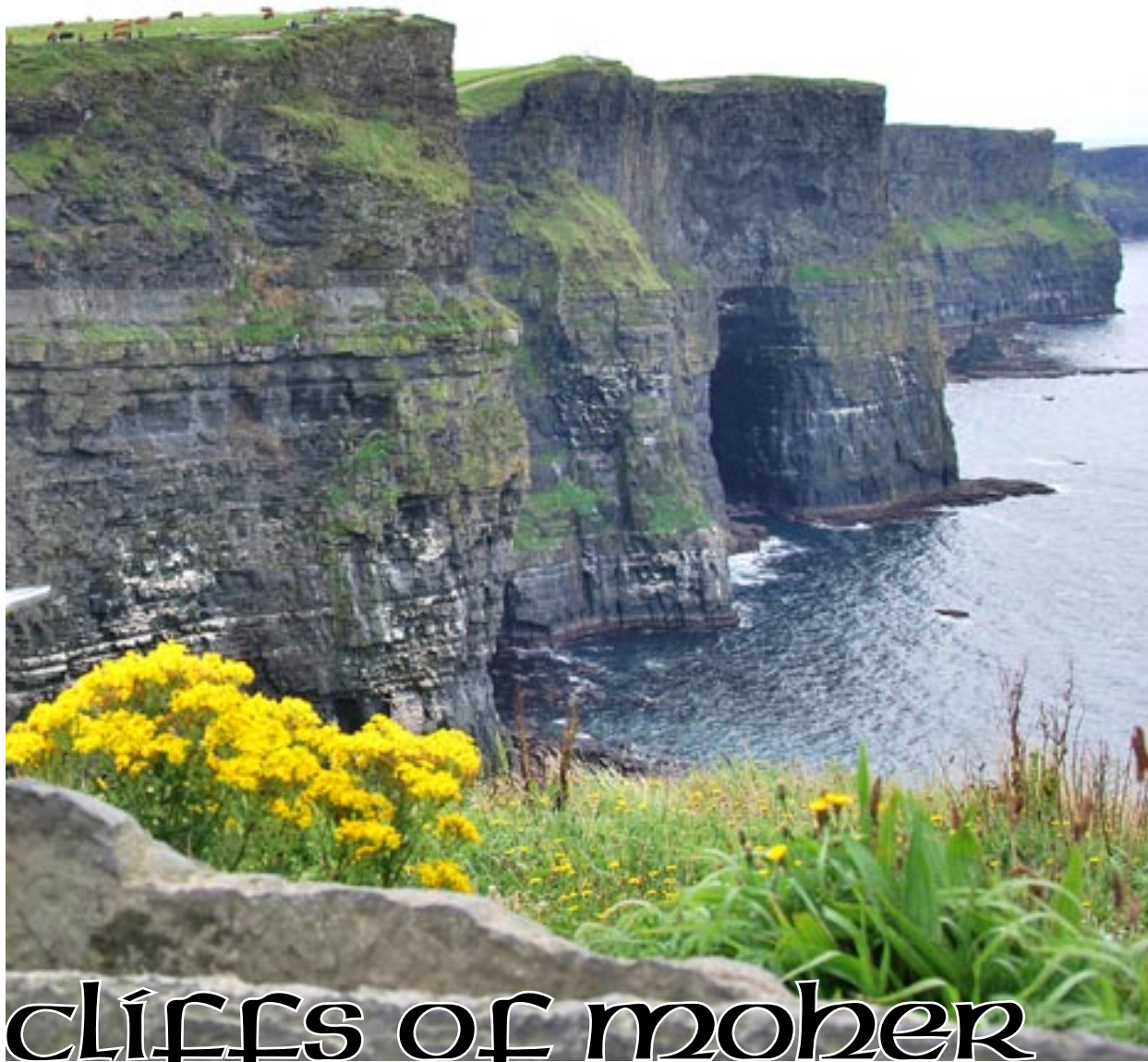
Undervejs gjorde vi holdt ved en gammel middelalderborg.

Vi ankom til Cliffs of Moher, helt ude ved Atlanterhavet, ved 13.30-tiden, og der var også fantastisk og med en meget flot udsigt, men desværre var vejret overskyet, hvad det havde været det meste af turen. Vi spiste frokost oppe på toppen af klipperne i blæsevejret – lidt medbragt brød, pølse og ost med øl til.

Vi fortsatte sydpå mod Killarney, som vi håbede at kunne nå inden aften, ellers måtte vi overnatte undervejs.

Det var en lang tur med flere omveje og meget smalle landeveje, og ind imellem var der trafikpropper omkring byerne.

cliffs of moher

Camelia B&B.

Dagens tekst skrives ind på den bærbare.

Ved 19-tiden nåede vi Killarney, hvor vi havde fundet en B&B i bogen fra turistbureauet med Bed & Breakfasts, men der var selvfølgelig optaget.

Vi kørte til den ene B&B efter den anden i nærheden af byen, men alle var optaget. Heldigvis var der bid ved det tiende forsøg – *Camelia B&B* hed den. En ældre påtaget sød og næsten for venlig dame tog imod os. Vi fik et lille grimt lyserødt værelse med gardiner, der overhovedet ikke matchede og et tomme-tykt gammelt gulvtæppe og det hele lugtede gammelt, men huset lå kun få minutters gang fra byen – et stort plus.

Vi gad ikke gå i byen for at spise, men indtog lidt mad på værelset – selvfølgelig med rødvin og kaffe og en avec bagefter. Febber skrev dagens oplevelser ned, imens Grith gjorde sig aftenklar.

Herefter vandrede vi de 500 meter ned i Killarney centrum, hvor der var et utroligt leben. Alle indbyggere samt masser af turister var i byen for at more sig – høre live music, danse og drikke. Vi var to af dem. På gaden var der flere musikanter. Vi stoppede og lyttede til et par meget unge piger, vel 15-16 år, som spillede på violiner. De spillede rigtig godt.

Vi fandt ind et sted, hvor der var jam-session med bla.

I Killarney var vi på flere pubber og høre irsk musik.

For første gang i livet smagte vi en Beamish – den smagte faktisk lidt bedre end Guinness.

en musikanter på irsk sækkepibe og fem andre med forskellige instrumenter. Det lød godt, men da vi ikke kunne finde en plads, hverken siddende eller stående, fortrak vi efter et par numre.

Vi faldt ind et andet sted, hvor der var tre musikere i gang med en session. Vi købte Beamish og Carlsberg og hørte nogle numre. Herefter var vi på en anden musikpub et par pints tid, hvor der hovedsageligt var ældre gæster ligesom os selv. Det var sjovt at se de ældre danse og synge med. Vi fortsatte over på den anden side af gaden og røg ind et sted, hvor der var tre gutter, der spillede irske melodier med et ekstra rockskub på. Her var klientellet meget blandet. Der var masser af unge piger i 18-20 års-alderen, der dansede, sang og morede sig sammen, og så var der folk i alle aldre der bare drak øl, sang og hyggede sig.

Ved midnatstid stoppede musikken og vi drak det sidste øl inden vi gik hjem mod Camelia-huset.

Kørt 270 km.

LØRDAG DEN 14. AUGUST

allerede lidt i 8 ringede vækkeuret. Camelia-damen havde sagt, at vi skulle tidligt afsted på den tur vi havde planlagt, for ellers ville vi bare komme til at køre imellem 30 turistbusser. Turen var den legendariske ”*Ring of Kerry*” – en meget smuk tur rundt om halvøen – især i solskinsvejr. Desværre regnede det fra en meget mørk himmel – selvom vejrudsigten lød på sol med lidt skyer.

Lidt efter bankede det på døren. Det var Camelia-damen, der ville have os op for at få morgenmad. Det var i øvrigt det dårligste værelse vi havde haft på turen og det var den dårligste morgenmad vi havde fået. Den gamle gnækkende, slikkede Camelia-dame havde travlt med at få os verfet ud af huset og forsikrede os om, at det ville klare op, for det sagde de i radioen, men hun burde jo vide bedre med det irske vejr!

Vi betalte de 70 Euro og kørte afsted i regnvejret. Heldigvis stoppede regnen, da vi nåede ud på halvøen, og selvom det var overskyet var det en smuk tur. Da vi var nået ned på sydspidsen og kiggede på en gammel borg-ruin begyndte det at regne igen, og vi kunne ikke skelne bjerge fra skyer – det hele var bare gråt i gråt.

Afsted derudaf mod Ring of Kerry. Som det kan ses af billederne, ville den lovede sol ikke bryde igennem.

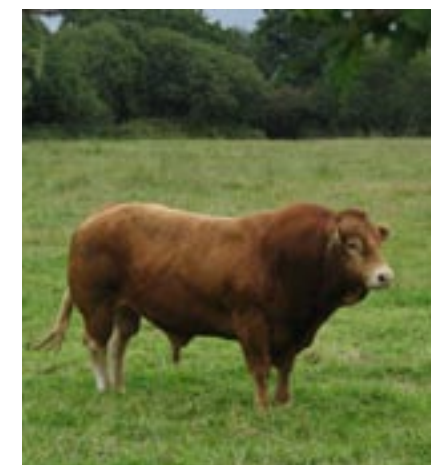
Ring of Kerry – smukke landskaber og undervejs også en landevejsridder med alle sine dyr.

Undervejs ledte GPS'en os på et vildspor, og vi måtte vende om. Vi kom om på den anden side af halvøen og heldigvis stoppede regnen og det var lige før der var et par blå pletter på himlen. Der kom lidt mere lys på landskaberne, så vi stoppede hist og her og betragtede de flotte scenerier. Grith tog et hvil i bilen ved en strand og Febber gik en tur og fotograferede og betragtede bade-gæsterne. Bagefter så han lidt fodbold til en lille Guinness på en strandbar.

Frokostpause i lettere støvregn på et dige. Selv om vi var meget sultne, havde vi nu ikke tænkt os at skyde en ko og fortære den.

En ordentlig kofanger.

*Klippeformationer på Ring of Kerry-
turen.*

Da vi var kommet ind fra halvøen ville vi finde en mindre by og overnatte, men det var småt med B&Bs, så vi fortsatte mod Cork. Her fandt vi en B&B med et rum til 40 euro pr. snude, men Febber sagde at vi max ville give 35 og så kostede det pludselig 35. Da vi så rummet, viste

det sig, at det var et enkeltværelse med en halvanden-mands-seng. Det ville vi ikke have, så vi gik ind i huset ved siden af, hvor der også var B&B-skilt. Her var der en oldgammel kone, der havde værelser til 70 euro. Vi fik et fint værelse med en 1,5 mandsseng og 1 enkeltseng og med kogekegel og kaffe, te og det obligatoriske lille tv, så det var fint. Og der var strygebræt og strygejern, som Febber flittigt måtte bruge for at tørre bukser. Han havde været nødt til at vaske de eneste par bukser han havde med – da de var blevet fedtpletet af noget spildt smør.

Vi trak en flaske rødvin op og hyggede os inden vi tog ind til byen ca. 1 km på gå-ben. Vi gik lidt rundt og så på byen, fandt en restaurant, hvor Grith bestilte fish & chips og Febber en lakseret.

I Cork er det sværere at finde barer med irsk musik, og vi var lidt trætte efter den lange tur, så vi besluttede efter maden at gå hjem på værelset og tage en kop og en lille én og hygge os.

Kørt 241 km. Total 957.

SØNDAG DEN 15. AUGUST

Vi vågnede til den flotteste morgen lidt i 8, så vi skyndte os ned for at spise morgenmad. Vi havde sovet godt, men det var også gode senge med rigtige dyner.

Ingen blæst, og sol fra en klar himmel, så det var næsten for godt til at være sandt. Det var strandvejr – for første gang holdt den vejruddsig meteorologerne havde lovet, så vi pakkede, tjekkede ud og kørte mod en by ved havet, der hedder Youghal, hvor vi parkerede ved stranden. Vi undrede os over at der næsten ingen mennesker var; der holdt også kun fem biler på parkeringspladsen. Det var åbenbart fordi vi var tidligt på den, for inden længe lignede stranden et fluepapir. Efter et par timers

I mange irske byer er husene malet i alle regnbuens farver – uden smålig skelen til, hvilke farver der passer sammen.

Endelig en dag med sol fra morgen til aften. Vi kørte til en badeby ikke langt fra Cork og nød solen.

solbadning og frokost kørte vi videre mod Carrick-on-Suir inde i landet. Undervejs kom vi igennem flotte bjerglandskaber. Da vi ankom kørte vi rundt og ledte efter en B&B, men det var svært at finde, og da byen heller ikke så så spændende ud kørte vi videre mod Kilkenny. Vi kørte igennem byen, som så meget hyggelig ud, uden at have set en B&B, men på den anden side, lige i udkanten, fandt vi et sted. Prisen var den sædvanlige og værelset var meget fint. Der var 15 minutters spadseretur ind til centrum, så det var ok.

Saint Antonios Bed & Breakfast i Kilkenny.

Hurtigt ind med kufferterne og ned og finde et sted, hvor vi kunne få en pint, for efterhånden var temperaturen nået helt op på 23 grader. Det højeste på vores ferie. Vi fandt en bar ved kanten af floden, med udsigt til byhuse og Kilkenny slot. Det blev en Carlsberg i Kilkenny! – for de havde mærkeligt nok ikke Kilkenny i hannerne.

Vi vandrede tilbage til vores logi og tog et bad og et glas inden vi gik ned for at opleve en aften i byen.

Vi fandt en restaurantcafé, hvor vi tog en tre retters menu. Røget laks, Peberhakkebøf og is. Hertil ville vi have en Kilkenny, når nu vi var i byen, men servitricen kom tilbage og meddelte, at de ikke havde flere – i Kilkenny – det er da for ringe!

Efter maden gik vi mod en bar, hvor vi tidligere havde stukket snuden ind og hørt lidt irsk musik, men da vi kom dertil var musikken ophørt. Vi vandrede videre til Millers bar, hvor der stod fire unge gutter og spillede 60-70'er rock.

Efter en pint var klokken efterhånden mod midnat og vi gik hjem og faldt hurtigt i søvn

Kørt 162 km. Total 1119.

MANDAG DEN 16. AUGUST

Febber vågnede ca. 7.30 og ved 8-tiden vågnede Grith og efter badet spiste vi morgenmad, en af de bedre.

Denne Saint Antonios B&B er den næstbedste vi har været på. Vi blev enige om, at vi gerne ville blive i Kilkenny – som er en hyggelig by – en dag mere, så vi spurgte værtinden om det var muligt. Hun tjekkede bookinglisten og kom tilbage og meddelte, at det var muligt. Vi spurgte om ikke der var rabat, når vi blev to nætter og det var der, så vi fik næste nat for 30 pr. snude.

Efter morgenmaden gik vi en tur ned i byen og kiggede på/i forretninger og Febber powershoppede: Tre par bukser og en jakke. Vi købte ind i et supermarked til lidt frokost og til aftensmad, som vi havde besluttet vi ville spise hjemme på B&B. Vi gik også en tur ind og så slottet fra slotsgården. Vi satte os på torvet foran det gamle slot

Kilkenny er en hyggelig, farverig og charmerende by.

og indtog en Tuborg og en bolle med paté og ost, imens vi iagttog et ungt band, der var ved at blive fotograferet til deres promotion.

Vi fik en snak med dem og fik deres band-navn, så vi ville kunne genkende dem, når de var blevet verdensberømte.

De sagde at de var børn af U2, men det var jo nok musikmæssigt ment.

Om eftermiddagen gik vi på biblioteket for at tjekke mails, men der var mandagslukket, så vi fortsatte til et stort indkøbsmekka – denne gang dog uden at købe noget.

Tilbage til Saint Antonio, hvor vi fik en snak med den nydelige og søde værtinde, der stod og vandede de store blomsteropsatser, hun havde foran huset. Hun fortalte at hun håbede at vejret holdt, for hendes mand var ude og høste hø på deres farm et par miles fra byen. Meteorologerne havde lovet regn fra eftermiddagen af, men det blev kun til nogle få dryp, så mon ikke han fik høsten i hus.

Vi knappede en Chile Cabernet Sauvignon op og prøvede at finde en spændende rute til næste dags etape til

Måske et kommende verdensberømt irsk band.

Til højre: Kilkenny Castle og en dejligt beliggende restaurant, vi frekventerede et par gange.

den irske hovedstad Dublin. Vi ville gerne undgå at køre på motorveje.

Vi blev enige om at spise hjemme og imens Febber griflede på denne beretning, tilberedte Grith aftensmad.

Pludselig var flasken tom og vi måtte have fat i en ny. Herefter lavede vi kaffe med brandy, som afslutning på en hyggelig aften.

Sidste "Full Irish Breakfast".

Kilkenny har også et af de karakteristiske rundtårne.

TIRSDAG DEN 17. AUGUST

Klokken var lidt i otte da vi vågnede. Vi kiggede ud af vinduet og konstaterede at det var overskyet. Men da vi var på badeværelset i den anden side af huset, kunne vi se blå himmel og inden vi var færdige med morgenmaden, var det helt fint solskinsvejr.

Meteorologerne havde lovet regn, men det har næsten generelt været sådan, (bortset fra søndagen) at vejret er blevet direkte modsat af hvad vejrudsigten viste.

Efter en rigtig god stor gang morgenmad – Grith tog en full Irish breakfast og Febber en lidt mere begrænset – pakkede vi bilen og tjekkede ud. Vi fik lov til at lade bilen stå og gik en tur ned i den hyggelig by, for vi ville gerne opleve den i solskinsvejr.

Efter en rundtur i byen gik vi på biblioteket og fik tjekket mails og set på nettet, at vi skulle have regn i Dublin onsdag, torsdag og fredag. Men, vi var holdt op med at tro på irske meteorologer!

Vi kørte ud af byen ved 12.30-tiden og havde sat GPS'en til at guide os ad de små smalle landeveje i stedet for motorvejen. Det var en flot tur med små bjerge i baggrunden og grønne marker i forgrunden – ind igennem små landsbyer og efter et stykke tid måtte vi have lidt frokost.

Den sidste del af turen gik igennem forstæderne til hotellet tæt på centrum. Der var ingen parkering foran, så Grith holdt og ventede i bilen et par hundrede meter fra The North Star Hotel, imens Febber gik tilbage med kuffert og håndbagage og tjekkede ind. Tilbage til bilen og hente Griths bagage og få den op på et ok værelse.

Lag mærke til nr. to ret på tavlen.

The North Star Hotel. Vores logi de sidste tre overnatninger. Det så ud til og lød som om at toget kørte lige igennem bygningen. Heflig gadestøj var der også, men det lå centralt.

Sådan ser en irsk postkasse ud.

Og en Dublin-skraldespand.

Vi skulle så afsted mod lufthavnen for at aflevere bilen, men her gik det helt galt. Vi havde, da vi lejede bilen, plottet positionen ind, men vi blev ledt et helt andet sted hen. Så stillede vi den til at finde vores biludlejningsfirma, men det gik også helt galt – vi blev ledt ind i en blindgyde p.g.a. ombygninger uden for lufthavnen og måtte køre imod færdslen nogle meter. Vi stillede så GPS'en til at finde den nærmeste benzin-station, for vi skulle aflevere bilen med fuld tank. Vi fandt den, tankede op, og spurgte om vej. Det lykkedes os så på god gammeldags manér at finde vores mål. Når vi kommer hjem, må vi have opdateret med de nyeste kort til GPS'en.

Vi fik afleveret bilen og gik tilbage til lufthavnsbygningen og købte busbillet til bussen til centrum.

Vi blev sat af på O'Connel street og gik tilbage mod vores hotel. Undervejs faldt vi ind på en bar med uden-dørs borde og fik her en Beamish og en lager og faldt i snak med et irsk ægtepar, der boede lige i nærheden. De fortalte os, hvor vi kunne høre irsk folkemusik og gav os flere gode tips til hvad vi kunne se og opleve her i nærheden. De fik også luft for deres harme over at bankerne havde ødelagt Irlands økonomi. Vi ved ikke om det var Danske Bank (som jo har overtaget et par irske banker) de hentydede til, men nu har vi da gjort vores ved at bruge en bunke penge i Irland. Det er måske også irernes egen skyld ved at have levet over evne, taget store lån og bevilget hinanden for store lønforhøjelser! Tilbage på hotellet trak vi en flaske australsk rødvin op og spiste det mad vi havde tilbage.

Grith var træt og ville helst blive hjemme om aftenen, men Febber gik en tur i byen – først op i den nordlige del af byen, hvor han kom igennem nogle fattigkvarterer med vasketøj hængt op i stuen og masser af indvandrere på gadehjørnerne. Herefter gik turen igennem et kvarter, hvor der næsten kun var kinesere og masser af kinesiske restauranter. Turen fortsatte over Liffey-floden og ned på

den sydlige bred og ind i forlystelsesområdet *Tempelbar*, hvor restauranter, barer og forlystelsessteder lå tæt ved siden af hinanden. Han fandt ind et sted og hørte lidt musik og fortsatte til et andet, hvor der var et par der spillede irske ballader på guitar, banjo, fløjte og irsk sækkepibe og sang til. Febber bestilte en Beamish i baren og faldt i snak med et yngre norsk par. De fortalte triumferende, at FCK lige havde tabt 3-2 i Europacup'en til et norsk hold, hvorefter Febber svarede, at FCK så hellere måtte se at få en ny træner. (i stedet for norske Ståle Solbakken!).

Lidt før midnat gik det tilbage til hotellet, hvor Grith lå og kogte.

Kørt 150 kilometer og dermed ialt 1269 km i bilen.

ONSDAG DEN 18. AUGUST

Da vi vågnede ved 7.30-tiden var vi badet i sved, for værelset var helt overophedet. Vinduet kunne vi ikke holde ud at have åbent om natten på grund af den heftige trafikstøj. Grith foreslog at vi spurgte om vi kunne flytte værelse til et mod gården. Det frarådede Febber dog, for lige bag hotellet kørte der et tog i 1. sals højde kun et par meter fra hotellet. Faktisk så det ud som om toget kørte direkte ind igennem bygningen. Hele bygningen rystede, hver gang der kom et tog og værst var det på den anden side af bygningen.

Efter morgenmad gik vi ud for at opleve byen. Vi var bl.a. i Tempelbar-området, Vikingeområdet, hvor vikingerne gik i land og grundlagde Dublin, så en ældgammel kirke indvendigt, som var bygget lige efter at vikingerne huserede. Vejret var solrigt, men med et par små regnbyger indimellem. Vi købte lidt at drikke og satte os i en park. Senere købte vi ind til lidt frokost, som vi indtog på hotellet efter at have vandret omkring 10 km.

Om eftermiddagen gik vi en tur igen, denne gang i forretningskvarteret, hvor Febber købte en større rygsæk.

Tilbage til hotellet efter 7-8 kilometers vandring og ømme i fødderne. Vi drak resten af en rødvin fra dagen før og trak en ny op.

Ved 8-tiden gik vi ned i Tempelbar-området og fandt en restaurant, der var indrettet i en stor kirke. Her var der musik og vi bestilte mad, men fik at vide at køkkenet lige var lukket – hallo, klokken var lidt over otte! Videre til en anden bar/restaurant, hvor vi kunne få lidt mad – Cajunkylling og Fish & chips. Her var der en musiker, der sang og spillede udmærket.

Vi gik derfra og ledte efter et sted, hvor der var en session i gang og vi fandt en oppe på 1. sal ovenover en restaurant. Det var 7-8 piger og gutter, der spillede, indimellem afbrudt af enkelte single-sangere, som kunne formå at få alle gæsterne til at være helt stille.

Ved midnatstid gik vi hjem til det varme værelse og faldt hurtigt i søvn.

Sjove figurer i gadebilledet.

En restaurant indrettet i en gammel kirke.

T.v. er der gang i en session.

Oppe på toppen var der en fin udsigt over Dublin i 360 graders panoramaview (*se billedet side 31*).

Vi gik ned, og idet vi trådte ud af bygningen begyndte det at regne. Op med paraplyerne – så fik vi da brug for dem. Vi vandrede hjem i regnen og tog kaffe og kage på værelset.

Om aftenen gik vi på en kinesisk/koreansk restaurant, hvor vi tog den store carvery-buffet, med chilensk rødvin til; Cato Negro.

Vi købte øl på vejen hjem og hyggede os, imens vi pakede sammen. Vi skulle med shuttlebussen allerede kl. 7.10 næste morgen, så vi gad ikke gå i byen om aftenen.

FREDAG DEN 20. AUGUST

Vi var tidligt oppe og kørte med bussen til lufthavnen. Vi var en tur i biludlejningsfirmaet for at spørge, om vi havde glemt et par biblioteks-bøger i bilen eller på deres kontor, men de var der ikke, så dem må vi afskrive og betale når vi kommer hjem.

Norwegian-flyet afgik planmæssigt og efter 1,5 times tid landede vi i Kastrup efter en rigtig god tur. Vi tog en taxa fra lufthavnen og var hurtigt hjemme.

Alt i alt har det været en rigtig god rundtur på 1269 km i det charmerende Irland samt fire gode dage i Dublin.

TORS DAG DEN 19. AUGUST

Sidste hele dag. Da vi slog gardinet til side var klokken over 9 og solen skinnede fra en næsten skyfri himmel. Det er underligt med det vejr her, for meteorologerne havde tidligere lovet regn i tre dage.

Men det er jo helt fint. I fjernsynet meddelte de så, at det først skulle begynde at regne i eftermiddag – ja, nu må vi se!

Vi havde planlagt at skulle en tur på biblioteket og derefter ud på Guinness-bryggeriet.

Vi droppede biblioteket og vandrede afsted over en af broerne over Liffey og igennem Tempel Bar og ud til Guinness-bryggeriet i James's Gate. Undervejs faldt vi i snak med en teatergruppe, som inviterede os til deres forestilling, senere på dagen. Vi takkede pænt, men fortsatte mod bryggeriet.

Vejret var stadig fint, så vi tog en pause i en lille park på vejen.

På bryggeriet købte vi billetter til 27,50 euro tilsammen, men så var det også inklusiv en pint Guinness.

Efter en tur op igennem udstillingssiloen – man ser overhovedet ikke selve brygningen – fik vi så endelig den pint Guinness – og godt det smager den jo. Det skal lige nævnes, at på en af de midterste etager, var der en lille smagsprøve.

